

[Socialministeren.]

synes ikke at have opdaget disse 9 Grupper, han har nøjedes med at glæde sig over de 7 Øre i København. De 7 Øre i København agter jeg ikke at svare et Ord paa ud over, at jeg ikke synes, det ærede Medlem fra en saglig Betragtning set kan være disse Udtalelser, Spalte 4119—20, bekendt, naar han ved, at der trods en Merudgift paa 9 Mill. Kr., som han endda ikke vil være med til, saa vidt jeg har forstaaet, kun kan blive Tale om en ganske ringe Forhøjelse i København, hvis man samtidig skal bøde paa de Uretfærdigheder, Venstre selv paa dette Omraade har fremkaldt for Landets Vedkommende — det er først nu ved mit Forslag, at der kommer Ligelighed mellem Land og By, mellem gift og ugift o. s. v.

Det har det ærede Medlem imidlertid overhovedet ikke interesseret sig for, det hører maaske til det, han tænkte paa, da han sagde, at der var mange Ting, han ikke vilde omtale, da han var enig med mig, det var alt det væsentlige i Lovforslaget, Taksterne.

Lige saa lidet opmuntrende er for den sagkyndige, tror jeg, Læsningen af det ærede Medlems Udtalelser Spalte 4120. Her foretager han ingen saglig Undersøgelse af Fradragsreglerne og disses Virkninger, nej, Tendensen kommer straks frem i følgende Udtalelse:

„Men jeg vil gerne have slaaet fast“,

— siger det ærede Medlem, det er desværre stadig det ærede Medlem —

„at dette Forslag er ikke just saa meget en Hjælp til dem, som i Forvejen er slettest stillet. Nej, det rager langt højere opad, det er Folk, som har en noget bedre Stilling, som Fradragene og Taksterne er møntet paa.“

Den eneste lille bitte Kærne i dette i øvrigt ganske urimelige Angreb er den, at jeg ikke fra det gamle Forslag har medtaget Fradragsregelen paa de fulde 100 pCt. til Slut, medens mine Fradragsregler i øvrigt som Helhed ikke er saa gode, altsaa er strengere end Venstres Forslag i 1922, af økonomiske Grunde.

Jeg har ikke megen Lyst til — Tiden er ogsaa langt fremskreden — overfor den ærede Ordfører at opfriske hele Diskussio-

nen fra 1919—22 i Tidsskrifter og her paa Ting om Nødvendigheden af at fremme Folks Arbejdslyst og Opsparingsvillie, alle de kendte Angreb paa Alderdomsunderstøttelseslovens demoraliserende Virkninger. Det er muligt, at det ærede Medlem ikke kender den Diskussion, men saa gør vi andre det til Gengæld saa meget des bedre, og der er ingen sagkyndig, der har glædet sig over den Kovending, som Venstre paa dette vigtige Omraade foretog i 1927, men alle vil glæde sig over, at jeg nu søger tilbage mod det gode Grundlag, som Venstre lagde i 1922, selv om jeg af økonomiske Grunde ikke kan naa saa vidt, som Venstre selv den Gang var.

For øvrigt er jeg naturligvis meget villig til at forhandle dette specielle Punkt om Afslutningen paa Fradragsreglerne, hvor det ærede Medlem Hr. Christams Møller Sp. 4163 for øvrigt optræder paa en ganske anderledes forstaaende Maade end dette ærede Medlem, formodentlig fordi han langt mere har deltaget i de Diskussioner og Overvejelser, der fandt Sted ved Overgangen fra Alderdomsunderstøttelse til Aldersrente. Jeg vil gerne forhandle dette, og jeg vil ogsaa gerne bøje mig dør, for det er ret ligegyldigt i og for sig, om man ender ved 1 600 eller 1 800 eller 2 000 Kr.; det berører heller ikke forholdsvis mange Personer, men kan udnyttes bravt i en Agitation.

Paa et Omraade burde jeg dog være glad — og ubetinget glad — for det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens Udtalelser, idet han Sp. 4121 positivt siger, at Regeringen aldeles ikke af Hensyn til Venstre skal holde sig tilbage for at gaa videre i Retning af at bortse fra mere end 200 Kr. gennem privat Forsikring eller lignende, saaledes som jeg altsaa har foreslaaet det.

Jeg er meget glad for dette Tilsagn, hvis det ikke tilfældigvis ogsaa skulde skyldes en Misforstaaelse. Mon det ærede Medlem egentlig er klar over, hvor mange Millioner dette Tilsagn kommer til at betyde i Praksis, hvor meget det ved Fradragsreglernes Opbygning kommer til at koste det offentlige, og hvor slet det i øvrigt harmonerer med den Stilling, som man ellers faar Indtryk af, at Venstre vil tage til Fradragsreglerne? Jeg skal lytte nøje efter, om Tilsagnet gentages, og jeg